

тичала Персидската войска, и съ неминувало де
нъ безъ бой.

Наконецъ неустрашими-тѣ, но изнемогнж-
лы-тѣ войны доше до отечество-то си, което
е славно съ много храбры гражданы. Ксенофонтъ
написалъ Исторіѣ-тъ на това достопамятно от-
стъпванѣ, съ което се и досега чвдѣтъ, ако
и да е имало и послѣ много други битвы и ва-
жны събитіа.

Отстъпванѣ-то на десетъ-тѣхъ хиляды
особенно е забелѣжително съ това, что-то тѣкъ
се явила храбрость-та на Гърцы-тѣ, и слабос-
тъ-та на Персы-тѣ въ пзанный блескъ. Забе-
лѣжете, чи Гърцы-тѣ можтъ да бждѣтъ въ
сто пѣти по малко, а не врагове-тѣ имъ; и
ще разберете: какъ, като се минали нѣколко го-
дины, шепа Гърцы, които были предводителст-
вемы отъ великіа на време-то си полководецъ,
Александра, и можле да разрвѣтъ широко-то
Персидско Царство.